

4
HÚSVÉT
ÜNNEPE



7
MÁRCIUS 15-E
APROPÓJÁRA



7
BÚCSÚZUNK
AZ ATYÁTÓL



8
GASZTRONÓMIAI
FESZTIVÁL



10
KORONAVÍRUS
JÁRVÁNY



12
DIGITÁLIS
OKTATÁS

2020. ÁPRILIS

FÜLÖPI HÍREK

KÉTHAVONTA MEGJELENŐ KÖZÉLETI LAP

WWW.FULOPKOZSEG.HU

Anyák napjára



„Anyának lenni nem egy állapot, nem egy életszakasz, és nem is egy munkakör. Anyának lenni tulajdonképpen egy csodálatos hivatás.”

3. oldal >>

Anyák napjára

Kedves Fülöpiek, Drága Édesanyák!

Minden május első vasárnapja a jóérzésű embernek leginkább szívet melengetőbb ünnepe. Ilyenkor a legkisebb gyerekek is, legyen csak bölcsődés vagy óvodás, már ragyogó szemekkel mondja édesanyjának....

3. oldal >>

Pünkösd ünnepe

A három nagy keresztény ünnep között kap helyet a Pünkösd. Ám annak ellenére, hogy nagy ünnep, az utca embereinek többsége alig tud róla valamit. Azt általában tudják, hogy a Karácsony Jézus Krisztus születésének napja...

6. oldal >>

Hogyan alakult a digitális oktatás Fülöpön?

A koronavírus március közepén váratlan helyzet elé állította a pedagógusokat, diákokat és szülőket is. Még el sem tudtunk a tanulóinktól búcsúzni, nemhogy megbeszélni, miként működik majd a távoktatás....

12. oldal >>

Önkormányzati hírek



A Képviselő-testület az elmúlt időszakban 2 önkormányzati rendeletet alkotott:

7/2020.(II.28.) ÖR. a helyi közművelődési tevékenységről szóló 3/2019. (I.30.) önkormányzati rendelet módosítására 8/2020. (III. 27.) ÖR a települési támogatás és szociális ellátások helyi szabályairól szóló 3/2015. (II.25.) önkormányzati rendeletének módosításáról

A Képviselő-testület az alábbi témákban hozott határozatot az elmúlt ülések alkalmával:

- Fülöpi Községi Színtér 2020. évi szolgáltatási tervének elfogadása
- DAHUT Társulási Megállapodás módosítása
- Rendezvénytér kialakítása

- Polgármester jelentés, lejárt határidejű határozatok

- Tájékoztató az önkormányzat 2019. évi Közfoglalkoztatási programjának végrehajtásáról

- Szociális ellátások intézményi térítési díjának megállapítása

- Az önkormányzat 2020. évi közbeszerzési tervének elfogadása

- „Fülöp - Gépjármű beszerzés” tárgyú közbeszerzési eljárás megindításához szükséges feladatok ellátása.

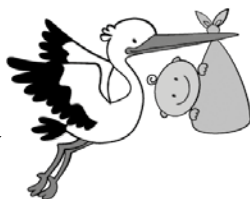
- Települési ösztöndíj pályázatok elbírálása

Anyakönyvi hírek

SZÜLETÉSEK

Keszler Panna
2020. március 17.

Czibere Anna Ilona
2020. április 20.



Köszöntjük őket!

HALÁLOZÁSOK

Lőrincz János
2020. február 27.

Csató Gábor
2020. március 01.

Szász Jánosné
2020. március 27.

Domoszlai Ferenc
2020. április 09.

Török János
2020. április 09.

Kepics Mihály áldozópap
2020. április 15.



Emléküket kegyelettel megőrizzük!

Munkatársakat keresünk!

A Debreceni és Nyírségi Görögkatolikus
Gyermekvédelmi Központ



NEVELŐSZÜLŐKET
keres.

A nevelőszülők foglalkoztatási jogviszonnyal rendelkeznek, de a már meglévő munka mellett is végezhető ez a hivatás.

A képzést biztosítjuk.

Teljes körű felvilágosítás:
30/555-68-16 vagy 52/249-667

Cím: 4025 Debrecen Petőfi tér 9.

FÜLÖPI HÍREK

A **Fülöpi Hírek**, Fülöp község kéthavonta megjelenő közéleti lapja
Felelős szerkesztők: Török Tamás, Jekk Gergő, Furó Tiborné

Szerkesztőség címe:

4266 Fülöp, Arany J. u. 21., Telefon: (52) 208-473
e-mail: fulopihirek@gmail.com

Kiadja:

Fülöp Község Önkormányzata, 650 példányban

Lapalapító:

Fülöp Község Önkormányzat Képviselő-testülete

Készült: DELA Könyvkiadó Kft. Nyomdaüzemében
4029 Debrecen, Pacsirta u. 53.

Anyák napjára



Kedves Fülöpiek, Drága Édesanyák!

Minden május első vasárnapja a jóérezésű embernek leginkább szívet melegengetőbb ünnepe. Ilyenkor a legkisebb gyerekek is, legyen csak bölcsődés vagy óvodás, már ragyogó szemekkel mondja édesanyjának, hogy „Orgona ága,”. Boldog lehet minden ember, aki ezen a napon odaállhat édesanyja elé, köszönheti, megköszönhet neki mindent, és elmondhatja a jövőre vonatkozó jókívánásait.



Kedves Édesanyák!

Anyának lenni nem egy állapot, nem egy életszakasz, és nem is egy munkakör. Anyának lenni tulajdonképpen egy csodálatos hivatás, amelyre nincs meghirdetett állás, pályázat, nincs felvételi elbeszélgetés, hanem heti hét napos, napi 24 órás elfoglaltságot jelent az év mind a 365 napján. Olyan munkakör ez, amelyben a szabadság mint fogalom teljesen más értelmet nyer. Egy édesanya a nap végével sem szűnik meg anyának lenni, gyermeke korától függetlenül mindig „szolgálatban van”. Gondolataiban mindig gyermeke, gyermekei állnak, függetlenül attól, hogy 20 hónaposak, 20 évesek, vagy 60 évesek. Szülőt és gyermeket nem csak jogi, vérségi kötelék fűz egybe, de emellett a lelkük is egymásból épül fel, „az anya nem csak a testét adja gyermekének, a lelkét a magáéból építi fel”.

Ebben az évben a községi anyák napi ünnepe is elmaradt a veszélyhelyzet miatt. A szoros édesanya – gyermek és nagymama – unoka ölelések is meggondolandóak, de a köszönet és a köszöntés semmiképp sem maradhatott el. Ezzel mi, Fülöp Község Önkormányzata is így voltunk. Ezúton mondunk köszönetet minden Kedves Édesanyának minden jóért, amit tőlük kaptunk és kapunk. Kívánunk minden Édesanyának, Nagymamának nagyon jó egészséget és hosszú, boldog Életet.

Május 1-én, pénteken egy szerény ajándékkal, egy cserép virággal kedveskedtünk minden háztartásban az édesanyáknak, amit munkatársainkkal juttattunk el. Remélem, olyan szeretettel fogadták, mint amilyen szeretettel mi ajándékoztuk.

Tisztelettel

*Hutóczki Péter
polgármester*



Húsvét



Nézd csak

„Nézd csak, tudom, hogy nincs miben hinnem,
s azt is tudom, hogy el kell mennem innen,
de pattanó szívem feszítve húrnak,
dalolni kezdtem ekkor az Úrnak,
annak, kiről nem tudja senki, hol van,
annak, kit nem lelek se most, se holtan.
Bizony, ma már, hogy izmaim lazulnak,
úgy érzem én barátom, hogy a porban,
hol lelkek és göröngyök közt botoltam,
mégis csak egy nagy, ismeretlen Úrnak,
a vendége voltam.”

(Kosztolányi Dezső: Hajnali részegség)

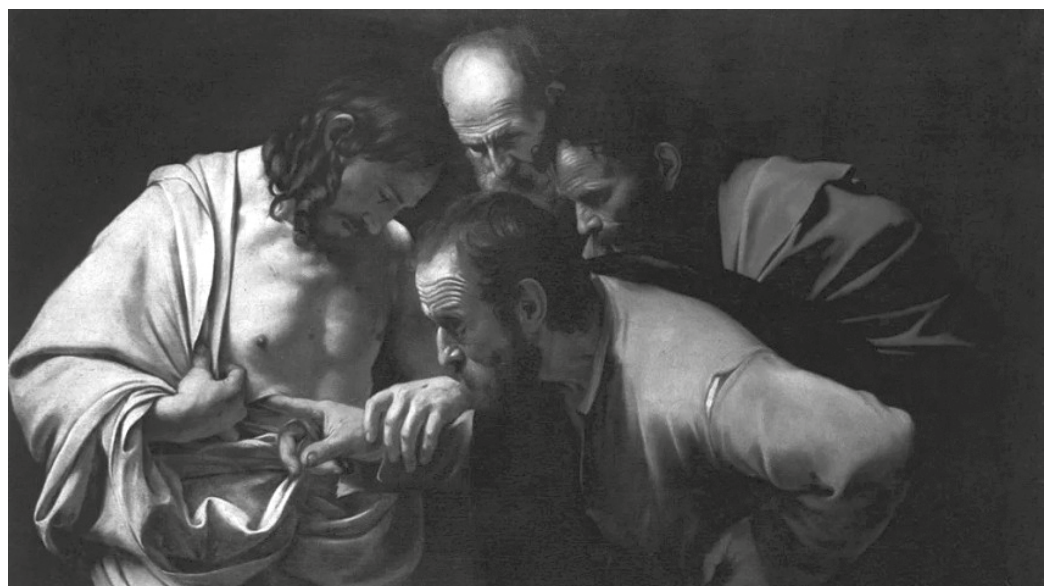
Krisztusban Kedves Testvérek!

Mit érezhettek a tanítványok Jézus kereszthalálát követően? Hogyan dolgozhatták föl a Golgotán történeteket? Ezen kérdések után talán érthető, miért is idéztem eme néhány sort Kosztolányi Dezső Hajnali részegség című verséből. Mennyire kifejezőek a költő lelkében lévő érzések, elméjében lévő gondolatok, s mennyire hasonlóak lehettek a tanítványok érzései és gondolatai is. Ezt az állapotot szimbolizálja számunkra az evangéliumban, hogy az apostolok zárt ajtóik mögött, félelmükben, de mégis együtt vannak, s úgy tűnik mintha várnának valamire. Ahogyan az idézett versben is megmutatkozott, olyan állapot lehetett ez, amelyben jelen volt

kétely, ugyanakkor az a hit is, mely kész úrrá lenni minden kételyen s félelmen egyaránt.

A feltámadt Jézus ilyen körülmények között jelenik meg tanítványainak, megmutatva, hogy egyedül Ő képes elosztatni belőlünk minden kételyt, mikor kérdéssé válik bennünk mindaz, ami fontos lehet számunkra, és Ő ad bátorítást, mikor látszólag a félelem úrrá lehetne rajtunk. Nem kell magunkra zárunk ajtóinkat, még akkor sem, hogyha úgy tűnik manapság hiányzik az emberekből az egymás iránti tisztelet, a becsület és szeretet. Nem kell körmünket rágva kételkedni az igaz-

ságban, jóságban, az élet szépségében, még akkor sem, ha úgy látszik, oly sok a körülöttünk a hazugság, az erőszak és erkölcstelenség. Jézus ma is előttünk áll, nekünk is megmutatja sebeit, ma is nyilvánvaló az evangélium örömhíre, hogy a végső szó az életé, az igazságé, mely át van itatva mérhetetlen jósággal, szeretettel és irgalommal. Békesség nektek és ne féljete!- mondja Jézus a tanítványainak, azaz nekünk is! Nem kell félnünk, mert a gonosz mindig felfalja önmagát, az igaz azonban örökké él, ezért áraszthatja magából a békét, ami végső soron az öröme és boldogságra szabadít fel. Ahogyan az evan-



géliumban is halhattak: „Jézus láttára öröm töltötte el a tanítványokat!”

Jézus nemcsak az apostolokat akarta a szabadság és öröm eme fokára eljuttatni, hanem minden embert, ezért adja Szentlelkét minden tanítványnak, hogy így legyenek alkalmasak arra, hogy minden korban életté válhasson az Ő Evangéliuma. Feladatként kapjuk testvéreim, hogy miképpen Jézus emberségén keresztül megmutatta számunkra, hogy ki az Isten, nekünk is, mintegy Jézus prizmájává kell válnunk! Ezért adja Jézus talán az élet egyik legnagyobb feladatát számunkra, ami ugyanakkor a szeretet fokmérője is. Nem más ez, mint a megbocsátás! Jézus felvitte a keresztfára minden ember bűnét, függetlenül attól, hogy készek voltak-e vagy sem a megtérésre. Kereszthalálával és feltámadásával

mintegy újjáteremtette az emberiséget! Nem bűneink szerint bánt velünk az Isten, nem is a maga kárpótlására áldozta föl Egyszülött Fiát, hanem, hogy megmutassa mire képes az igazi szeretet! Tévedés lenne kedves testvéreim azt hinni, hogy csak Istennek kell megbocsátani nekünk. Nap, mint nap imádkozzuk a nekünk tanított imádságban: „Bocsásd meg vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek. Vagyis minden nap áldást vagy átkot mondunk magunkra! Ne legyünk restek testvéreim újjáteremteni a kapcsolatainkat, ugyanakkor merjünk élni azzal a lehetőséggel is, amit a bűnbocsánat szentségében kaptunk. Ne féljünk az Istentől testvéreim, Ő soha nem bántott, nem is akart és nem is fog bántani minket... Már megmutatta, milyen az Ő szeretete, ne gondoljuk, hogy ez

megváltozik... ne gondoljuk, mikor a tékozló fiú apjáról beszélt nekünk, hogy nem magáról beszélt.

Valahol erről a hozzáállásról tanuskodik a mai evangélium záró része is, hiszen nekünk már nem kellene bejárnunk azokat a felesleges köröket, amelyeket Szent Tamás apostol bejárt, mindegy hogy kételkedésből vagy éppen bizonyosság keresésből. Jézus azonban itt is megmutatja, hogy Isten az, aki keresi az embereket. Bár nem látjuk Őt, mégis boldogok vagyunk, bár nem érinthetjük sebeit, mégis tudjuk mennyire szeret minket, így merjük és tudunk tanúságot tenni hitünkéről, azzal, hogy Szent Tamás után újra ki-mondjuk: „Én Uram, én Istenem!”
Amen

*Eiben Tamás
plébániai kormányzó*



Amikor a hét első napján (húsvétvasárnap) beesteledett, Jézus megjelent a tanítványoknak ott, ahol együtt voltak, pedig a zsidóktól való félelmükben zárva tartották az ajtót. Belépett, és így szólt hozzájuk: „Békesség nektek!” Miután ezt mondta, megmutatta nekik a kezét és az oldalát. Az Úr láttára öröm töltötte el a tanítványokat. Jézus megismételte: „Békesség nektek! Amint engem küldött az Atya, úgy küldelek én is titeket.” E szavak után rájuk lehelt, és így folytatta: „Vegyétek a Szentlelkét! Akinek megbocsátjátok bűneit, az bocsánatot nyer, s akinek nem bocsátjátok

meg, az nem nyer bocsánatot.” A tizenkettő közül az egyik, Tamás, vagy melléknevén Iker, nem volt velük, amikor Jézus megjelent nekik. Később a tanítványok elmondták neki: „Láttuk az Urat.” De ő így szólt: „Hacsak nem látom kezén a szegek nyomát, ha nem érintem ujjaimat a szegek helyéhez, és nem tapintom meg kezemmel oldalát, én nem hiszem!” Nyolc nap múlva ismét együtt voltak a tanítványok Tamás is ott volt velük. Ekkor újra megjelent Jézus, bár az ajtó zárva volt. Belépett és köszöntötte őket: „Békesség nektek!” Tamásnak pedig

ezt mondta: „Nyújtsd ide az ujjadat és nézd a kezemet! Nyújtsd ki a kezedet és érintsd meg oldalamat! Ne légy hitetlen, hanem hívó!” Tamás így válaszolt: „Én Uram, én Istenem!” Jézus ezt mondta neki: „Most már hiszel, Tamás, mert láttál engem. Boldogok, akik nem láttak, és mégis hisznek!” Jézus még sok más csodajeleket is művelt tanítványai szeme láttára, de azok nincsenek megírva ebben a könyvben. Ezeket viszont megírták, hogy higgyétek: Jézus a Messiás, az Isten Fia, és hogy a hit által életetek legyen benne.

Jn 20,19-31

Pünkösöd ünnepe

„Pünkösöd ünnepét, a Szentlélek lejövetelét, az ígéret beváltását és reményünk teljesülését, a nagy és drága szentséget üljük ma”

(A pünkösdi vecsernye 1. sztihirája)

A három nagy keresztény ünnep között kap helyet a Pünkösöd. Ám annak ellenére, hogy nagy ünnep, az utca embereinek többsége alig tud róla valamit. Azt általában tudják, hogy a Karácsony Jézus Krisztus születésének napja. Azt is tudják, hogy Húsvét az Ő feltámadásának ünnepe. De hogy mit takarhat a Pünkösöd? Persze, az egyház itt is, mint sok más esetben, segít: világosan megmondja az ünnep tartalmát. Akár az idézett vecsernyei énekünkkel is. Igen! A Szentlélek eljövetelét ünnepeľjük Pünkösödkor, a Húsvét utáni ötvenedik napon. Bár az is igaz, hogy a neve nem a lényegét tartalmazza: egyszerűen anynyit jelent, hogy „ötvenedik”.

A gyökerek keresésénél egészen az Ószövetségig mehetünk vissza. Ott azt ünnepeľték ekkor, ami a Peszah (vagyis a legnagyobb ünnep: az egyiptomi rabszolgaságból, a biztos pusztulásból való szabadulás) után az ötvenedik napra esett. Így benne volt az „ígéret beváltása” és a „remény teljesülése” is: Isten beteljesítette ígéretét, megmentette az ő népét. Ez később aratási ünnep is lett. Így azzal a természeti eseménnyel kapcsolódott egybe, hogy a természet körforgása beteljesedik, illetve az emberi munka meghozza a gyümölcsöt.

A keresztény Pünkösöd is a beteljesedés ünnepe. Itt is a legnagyobb ünnepek között van: a keresztény Pászka, a Húsvét utáni ötvenedik napra esik, amikor azt ünnepeľjük, hogy Jézus Krisztus megmentett, megváltott bennünket a bűn rabszolgaságából, áldozatul adta értünk önmagát, az életét, hogy megszerezze számunkra mennyei Atya bocsánatát. Jézus megígérte: „elmegyek, hogy helyet készítek nektek”, mert „mennyei Atyám házában sok hely van” (Jn 14,2). S azt az ígéretét is teljesítette, amiben azt ígérte, hogy elküldi a Szentléleket (Jn 16,7). Így valóban az „ígéret beváltása” és „reményünk teljesülése” ez az ünnep.

No, de miért is volt szükség a Szentlélek elküldésére, illetve eljövetelére? Kettős a magyarázata. Egyrészt: szükség volt arra, hogy Jézus tanítványai visszaemlékezzenek mindarra, amit Ő tanított nekik, hogy tovább tudják adni (Jn 14,26). Bizony, az emberi memória nagyon rövidtávú. Magunk is tapasztalhatjuk, milyen sokat felejtünk. Nem volt ez másképp a tanítványok esetében sem. Ám a leküldött Vigasztaló segített rajtuk és nekik. Visszaemlékeztek arra, amit Jézustól láttak, illetve tőle tanultak. Másrészt: a Szentlélek megerősítette őket a tanúságtételre. Gondoljuk

csak meg: amikor látták Mesterüket halálra kínozni és szökött rabszolga módjára csúfondárosan keresztrefeszíteni, elmene-kültek és szétszéledtek. Félteľték a bőrüket, hogy most ők fognak következni. Elbújtak, „a zsidóktól való félelmükben még az ajtót is bezárták” (Jn 20,19). Ám, amikor Pünkösödkor megkapták a Szentléleket, erőre tettek szert – amint Jézus ígérte: „erő tölt el benneteket a magasságból” (Lk 24,49; ApCsel 1,8) –, és többé már nem féltek. Mentek, és bátran hirdették Jézust és az Ő tanítását. Halálmegvető bátorsággal tudták ezt tenni: mindannyian vállalták a vértanúságot, az erőszakos halált a hitükért. S itt óhatatlanul gondolnunk kell Jézus mai követőinek a vértanúságára is. Mára a világon a legüldözöttebb vallás a kereszténység lett! Ebben a pillanatban is, amikor ezt írom (vagy olvasom), van, akit csak azért ölnek meg, mert nem tagadja meg a hitét: ragaszkodik Jézus Krisztushoz! Íme, a Pünkösöd utóélete! A Szentlélek ma is segít a hit elfogadásában és megtartásában, és segít a tanúságtételben.

Ezért ünnepeľjük 2020-ban is a Pünkösödöt, a Szentlélek eljövetelét! Igaz, nem olyan látványosak a körülmények, mint az első eljövetelekor, amikor „heves szélvész zúgását” hallották, illetve a „leereszkedő és szétoszló lángnyelveket” látták (ApCsel 2,2-3). De az említett kettős hatása ugyanaz! – Az ünnep első részletes leírásában (a Egeria zarándoknőnek 364-ben készült útinaplójában) arról olvashatunk, hogy ez a Húsvét utáni ötvenedik nap, vagyis vasárnap, nagyon fáradságos a nép számára, mert „az első kakasszótól kezdve” késő éjszakáig ünnepeľik a templomi szertartásokat! Első ábrázolása pedig a Rabulasz-kódex miniatúráján 586-ban látható. A későbbi ikonok és szentképek is az Apostolok Cselekedeteire alapozva részletesen bemutatják az eseményt: az egybegyülekezett tanítványokra tüzes nyelvek alakjában leszáll a Szentlélek. – A tanítás, a himnuszköltészet, a hagyomány tanúságtétele, a képzőművészeti



ábrázolás csodálatos egységbe szintetizálódik ezen az ünnepen. Nem engedi, hogy feledésbe merüljön.

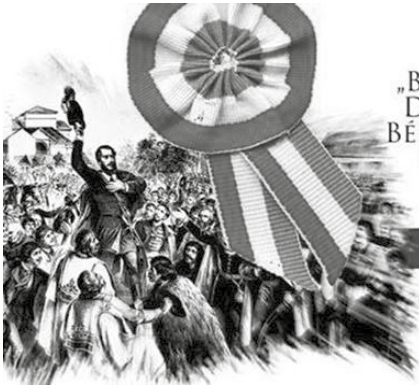
De nem is lehet feledni, hiszen a Pünkösöd az egyház születésnapja is. A születésnapokat pedig meg szoktuk ünnepeľni. Ezért érdemes tudatosítani magunkban – s amennyire tehetjük, másokban is –, hogy a Szentlélek az egyház létrehozója, fenntartója, egybefogója. Mindaz érvényes rá, amit a vecsernyei sztihirában énekelünk: „Mindent megad a Szentlélek: jövendöléseket sugalmaz, az egyház szolgáit tökéletesbíti, a halászokat hittudósokká avatja, egyházi gyülekezetet alapít”.

Végül nem hagyhatjuk figyelmen kívül, hogy a Szentlélek egyben Vigasztaló is. Már maga Jézus is így nevezte, amikor tanítványainak mondta: elküldöm hozzátok a „Vigasztalót, az igazság lelkét” (Jn 16,7). Bizony, nemcsak nekik volt szükségük rá! A mi napjainkban is milyen nagy vigasztalásra szorulunk – és nemcsak a veszélyes járvány idején, hanem egyáltalán: a felpörgő és felpörgetett világunkban! Ha megnyugvást és vigasztalást akarunk szerezni, nyugodtan bízzuk rá magunkat a Lélekre!

Érdemes a pünkösdi ünnepeľést így tudatosítani és elmélyíteni magunkban. S így fogunk tudni mit kezdeni az immár kétnapossá vált piros betűs pünkösdi ünneppel.

Dr. Ivancsó István
teológiai professzor, pápai prelátus

Március 15-e apropójára



„BÉKÉT, BÉKÉT A VILÁGNAK,
DE NE ZSARNOKKÉNYTŐL,
BÉKÉT CSUPÁN A SZABADSÁG
FÖLSZENTELT KEZÉBŐL.”

PETŐFI SÁNDOR

MÁRCIUS 15.



Egyszerű, „ideálisnak” mondott esetben ennek a cikknek egy beszámolóinak kéne lennie a március 13-án, pénteken a Néri Szent Fülöp Katolikus Általános Iskola 5. osztályosok által, Gajdos Dóra osztályfőnök felkészítésével előadott műsoráról, illetve Hutóczki Péter polgármester úr ünnepi beszédéről. De a koronavírus átírta a terveinket, az ünnepség elmaradt, pedig biztos vagyok benne, hogy ezúttal is magas színvonalú megemlékezés lett volna a 172 évvel ezelőtti történet eseményekről.

Természetesen hőseink tetteiről a járvány ellenére sem feledkezhetünk meg, hiszen a szabadság vágya, s az ezért való küzdelem akár életük feláldozása révén, mindig példamutatással szolgál nekünk. Magyar őseink mindig küzdöttek a függetlenségért, és ezen nemes harcok nélkül lehet nem is beszélhetnénk önálló országról, hazáról.

Ez a forradalom a mai ember számára

különösen is sokatmondó lehet, hiszen ezekben a „szabadságtól” megfosztott időkben az akkori magyarság példája, élni akarása biztatólag hathat ránk. Más viszonyokkal kell szembesülnünk, s ezekhez kell alkalmazkodnunk. Bezártságra kényszerülünk, de most ebből kell a legtöbb pozitívumot kihoznunk. „Rabokká” kell válnunk, otthon kell maradnunk, hogy aztán szabadok lehessünk, s ez az egész világot sújtja. A különböző országok vezetői szabályokat hoztak a nemzetük védelmére, melyek betartása nem könnyű, áldozatokat kíván, de az emberi élet mindennél fontosabb, most ez a mi „forradalmunk”, ezért kell harcolnunk. Szent Pál így fogalmazott a Korintusiaknak írt első levelében: „Minden szabad”, de nem minden használ. „Minden szabad”, de nem minden szolgál javunkra. (1Kor10,23). Ezen tanácsok betartása ebben a helyzetben is segíthet minket a

helyes védekezésben. Tartsuk be, amit vezetőink kérnek tőlünk! A későbbiekben pedig reméljük, hogy természetes dolog lesz mindenki számára az egymásra való odafigyelés, az idősekkel való törődés, az összefogás a jó célért.

A mai világban is szükségünk van hősökre. Vannak, akikre feltekinthetünk, példaként nézhetünk. Orvosok, ápolók, gondozók, tudósok küzdenek megfeszített, embert próbáló erővel az életért, de minden egyes ember, aki egy picit is segít a másoknak (akár egy idősnek való bevásárlásban), végzi a munkáját (ha tudja), és igyekszik betartani a szabályokat a járvány megfékezése, lelassítása érdekében, védve ezzel embertársait, az Istennek tetszően cselekszik: „Bizony, mondom néktek, amikor megtettétek ezeket akárcsak eggyel is a legkisebb atyámfiak közül, velem tettétek meg.” (Mt 25,40).

Ahogy 1848-49-es elődeink, úgy mi is tegyünk meg mindent a szabadságunkért. Lehet, sokáig kell érte küzdenünk, de ha összefogunk, sikerülni fog, s talán egy egyszerű rendezvényt, egy „falusi” focimeccset, egy templomi szertartást, az iskolába járást, s egyáltalán minden közösségi összejövetelt nagyobb becsben fogunk tartani, s értékelni fogjuk azt, amiért őseink már nagyon sokszor harcoltak: SZABADSÁG!

Török Tamás

Búcsúznak főtisztelendő Kepics Mihály atyától

Kedves fülöpiek!

Senki nem gondolta, hogy amikor 2013. június 30-án főtisztelendő Kepics Mihály atya oldallagos adminisztrátorként az utolsó szentmisét mutatta be a fülöpi görögkatolikus templomban, és a híradásban ez úgy jelent meg, hogy „Kepics atya utolsó fülöpi miséje”, hogy ez a szó legszorosabb értelmében is így lesz. Mély megrendüléssel fogadtuk a hírt, hogy Mihály atya 2020. április 15-én elhunyt. Mihály atya ugyan nem túl hosszú ideig szolgált közösségünkben de ez is mindenképp elég volt ahhoz, hogy megismerjük, hogy tudjuk, hogy Ő egy kiváló ember és egy született pap.

A járványhelyzet miatt, a Főpásztorok kérését is tiszteletben tartva, a temetésén, sőt most még a lelke üdvösségéért végzett Szent Liturgián sem tudtunk résztvenni.

Tisztelettel kértem a lakosságot, a hívőket, hogy temetésének előestéjén, 2020. április 20-án, hétfőn este otthonainkban gyújtsunk gyertyát, illetve mécseset, és mellette köszönjük meg a Jó Istennek és Mihály atyának mindazt a jót, odaadást, alázatot, és mérhetetlen

szerepetet, amit Tőle kaptunk. Mihály atyát ismerve tudjuk, hogy az örök dicsőségben is közbenjár az övéiért, híveiért.

Kérjük a Mindenható Istent, jutalmazza meg Őt mindazon jóért

amit földi életében híveiért, köztünk fülöpiekért is tett.

Nyugodjon békében!

*Hutóczki Péter
polgármester*



Gasztronómiai Fesztivál

Kedves fülöpiek!

Nem a megszokott nyugodt napjainkat, hanem különösen nehéz időkben élünk, amikor nem tudunk tervezni, nagy a bizonytalanság. Valószínű, ami előttünk áll, sajnos az sem ígérkezik könnyebbnek. Mi magyarok, és mondhatom mi különösen fülöpiek híresek vagyunk kitartásunkról, leleményességünkről de még inkább az összetartásunkról. Ezt az elmúlt 1-2 hónapban is megtapasztaltam. Köszönöm mindenkinek, aki a nehéz időkben sem menekül el, bújik el a munkától és a felelősségtől, hanem nagy körültekintéssel végzi a munkáját embertársaiért, közösségéért, különösen annak legveszélyeztetettebb tagjaiért. Büszke vagyok rájuk, és ők is büszkéek lehetnek önmagukra. Köszönöm, hogy szinte a teljes lakosság elfogadja és betartja a veszélyhelyzet miatti korlátozásokat. Arra kérek mindenkit, hogy az előttünk álló időszakban is vigyázzon minden magára, és vigyázzon egymásra.

A veszélyhelyzet miatt közösségünk élete felborult, korlátok közé szorult, rendezvényeink is elmaradnak. Mi azonban semmiképp nem felejthetjük el, hogy egy közösséget alkotunk, hogy

egy vérből valók vagyunk. Ebben az évben a X. Fülöpi Gasztronómiai és Kulturális Fesztivált rendeztük volna meg április 18-án, a Húsvétot követő szombaton. Sajnos ez is elmaradt. Községünk facebook oldalán az elmúlt Gasztronómiai Fesztiválok képeit és ezzel emléket elevenítettük fel, osztottuk meg. Arra kérem Önöket/Titeket fülöpieket, Fülöpről elszármazottakat, az eddigi fesztiválok közreműködőit és résztvevőit, hogy csatlakozzatok hozzánk, és osszátok meg képeiteket, emlényeiteket velünk, egymással, az oldal látogatóival. Tegyük ezt annak reményében, hogy jövőre mindannyian jó egészségben részt vehetünk, de még inkább együtt megrendezhetjük a X. Fülöpi Gasztronómiai és Kulturális Fesztivált.

Számítunk mindenkire!

Jó egészséget, kitartást kívánunk!

Tisztelettel

*Hutóczki Péter
polgármester*



Lelki zarándoklat Máriapócsra Fülöp napján

Kedves Fülöpiek!

Közösségünk életében a május 1-e jelentős ünnep, hiszen a munka ünnepe, a munkás Szent Józsefre emlékezés ünnepén, a majálison túl közel egy évtizede Fülöp napja lévén a „Fülöp napi” búcsút is ekkor tartjuk meg Máriapócsra. A járványhelyzetre való tekintettel ebben az évben május elsején nem indultak buszok kis falunkból a Pócsi Szűzanyához, hogy megköszönjük mindazt a közbenjárást, amiben

az elmúlt 1 évben részünk volt. Nem tudtunk elmenni, és a jövőre nézve is segítségét kérni közösségünk, településünk, családjaink számára. Mindezt itthon, otthonainkban tehetjük és tehetjük meg. Itthon kértük és kérjük a Szűzanya segítségét a nehéz időszakban a jövőre nézve is, hogy őrizzen meg minden veszedelemtől és bajtól:

„Hol már ember nem segíthet, a te erőd nem törik meg.”

Fogadják szeretettel az elmúlt évek Fülöp Napi búcsúin készült képeket kö-

zösségi oldalunkon, reméljük jövőre jó egészségben nagyon sokan elzarándokolhatunk Égi Edesanyánkhhoz május elsején.

Tisztelettel

Hutóczki Péter
polgármester



Kiszeégetés

„Ég a kiske, lánggal ég,
Bodor füstje felszáll,
Tavaszdodik, kék az ég,
Meleg a napsugár.
Mire füstje eloszlik,
A hideg köd szétoszlik,
Egész kitavaszdodik.”

Fontosnak tartjuk, hogy a gyermekek érezzék, mindennek eljön az ideje, amire minden évben ugyanakkor és ugyanúgy illik készülni. Az újra átélés vágya motivál, cselekvésre készítet. A visszatérő hagyományok biztonságot, megnyugtató eligazodást jelentenek a gyermek életében, erősödik a valahová tartozás érzése.

A kiszeégetés régi szokásunk a Fülöpi Óvodában. Ilyenkor a népi szokás szerint egy szalmabábút női ruhába öltöztetünk, a gyermekek nagy örömmel segítenek a kiszebáb elkészítésében. Különböző zajkeltő eszközöket, hangszereket osztunk szét a gyerekek között, és a kiszebábót végig visszük az óvoda

udvarán. Közben télűző rigmusokat kántálunk, pl.: „Haj, kiske haj, kivisszük a betegséget, behozzuk az egészséget, haj kiske haj”, „Dideregtünk eleget, várjuk már a meleget!”, vagy „Jöjjön a tavasz, vesszen a tél”, és közben a gyermekek zörgetik, csörgetik a zajkeltő eszközöket, dudákat, sípokat, dobokat, kolompokat. Énekelünk és verseket mondunk, majd a program zárásaként elégetjük a kiszebábót. A babona szerint a kiszebáb elégetése megszabadítja az embereket minden bajtól, betegségtől, és elűzi a telet.

Zubály Anett
Óvodapedagógus



Koronavírus járvány egy hívő orvos szemével

Furcsa helyzetben vagyok most, a járvány idején. Ugyanis életkorom miatt (64 éves vagyok) dolgoznom kellene, de mivel 2013-ban kordkezdéssel nyugdíjba mentem, és emellett dolgoztam tovább, most mégis mentesítettek a munkavégzés alól a többi, 65 évnél idősebb nyugdíjas kollégámmal együtt. Ez számomra egyrészt jó, mert 89 éves édesapám karanténját így tudom biztosítani, hiszen csak a férjem – aki távotatásban dolgozik és szintén nem érintkezik más személyekkel – és jómagam vagyunk körülötte, minimálisra csökkentve ezzel a fertőzés lehetőségének rizikóját. Másrészt viszont hiányzik az a lehetőség, hogy közelről segítsek a betegeken, ahogy 39 éve teszem. Így marad az ima, amit minden nap végzek: az élő betegek gyógyulásáért, és az aznap meghalt betegek lelki üdvéért.

A Nyugat-Európai országokban látott képek kapcsán olyan élmények, emlékek jöttek felszínre bennem, amik már régen történtek, de mégis élesen rajzolódni újra elem. Azokból az évekből, amikor 12 évig közvetlen betegágy mellett (vagyis nem járóbeteg ellátásban) dolgoztam, és nem volt megszokott (sajnos még ma sem az, most is tovább fejlődhetne), hogy a haldokló betegekhez papot hívnak. Hogy félelemből, vagy hitelenségből, vagy kórházlelkész hiánya miatt, vagy a templomba járás hiánya okozta pap/lelkész ismeretség hiánya miatt, ezt boncolgathatnánk. Mindenesetre sem a hozzátartozók, sem általában a betegek nem kértek papi segítséget „örök életük kapujában”. Nos, ekkor igen gyakran próbáltam valahogyan segíteni a haldoklóknak, nem csak orvosként, hanem hívő orvosként. Az eszméletlen beteg ágya mellett imádkoztam, vagy a meghalt beteg mellett, a lélek távozásakor szokásos imát mondtam, vagy egy gyertyát gyújtva a halottakért magamban dúdoltam a Panachidát. Talán ilyen segítség most is jó volna a súlyos, lélegeztetőgépen fekvő betegek számára, bár megfelelő védőöltözetben bemehetnek a papok, ha a beteg, vagy a hozzátartozók kéri, hogy erősítsék lelki-ileg-testileg legyőzni a betegséget, illetve erőt adjanak testi porhüvelyünk itt hagyá-



sához – ha ez orvosi segítség ellenére elkerülhetetlen. Szóval ezért is hiányzik, hogy most nem lehetek ott az első vonalban. Viszont a Jó Isten – aki minden hajunk szálát számon tartja – most más feladatot adott, édesapám gondozását és őrzését a vírus ellen.

Magát a járványt úgy látom, mint egy fájdalmasan tisztító erőt. Főleg azokban az országokban, ahol hirtelen és gyorsan nagy számú halálozást okozott. Ott nem csak a meghaltak hozzátartozói szenvedtek – és hiszem, hogy többen imádkoztak és fordultak a Jó Isten felé –, hanem az egészségügyi személyzet is. Sokat lehetett olvasni, látni azokról az orvosokról – főleg Olaszországban –, akik a haldoklók kezét fogva, velük együtt imádkoztak. De úgy gondolom, máshol is sok-sok orvos és ápoló élete megváltozott, hisz rengeteg tudásunk ellenére be kellett látnunk, hogy nem vagyunk „mindenhatók”, nem tudunk minden betegségen úrrá lenni. Eddig is voltak betegségek, amiket nehezen, vagy egyáltalán nem tudtunk legyőzni (pl. a rosszindulatú, rákos megbetegedések), de általában a fertőzéseket meg tudtuk „fogni”, ilyen tömeges elterjedés a XX.-XXI. században nem volt. A koronavírus mindannyiunkat alázatra tanít. Tehát fájdalmas, hiszen igen-igen sokan meghaltak/meghalnak/meg fognak halni a COVID-19 vírus miatt. Ez fáj a hozzátartozónak, az orvosnak, és a gyógyító személyzet minden tagjának.

Tisztít, mert lelkiismeretünket arra indítja (ha másért nem, azért, mert el lehet gondolkodni rajta, mi lenne, ha netalán én lennék a következő fertőzött), hogy megvizsgáljuk: mi az, amit másképp kel-

lene tennem, mi az, amiben eddig nem a Jó Isten parancsainak eleget téve viselkedtem, mi az, amiben javíthatok az életemen, mivel segíthetnék jobban másoknak, környezetemnek, a világnak. Mert a világ belőlünk áll össze, mint a cseppekből az óceán. A járvány, a koronavírus sajnos erős. Látjuk, mennyi súlyos következménnyel járó intézkedést kell ahhoz megtenni, hogy valamennyire lefékezzük. Az egész világot „móresre” tanítja. Szebben fogalmazva: alázatra inti. Minden ember – akár beteg, akár nem – szenved tőle: vagy anyagilag sújtja, vagy a tanulmányaiban hátráltatja, vagy esetleg elvesztett miatta barátot, hozzátartozót, netalán saját maga betegedett meg. De talán a gyógyítók érzik leginkább a vírus erejét. Főleg, amikor minden igyekeztük ellenére elveszítik a beteget, amikor be kell látniuk, hogy tehetetlenek. De hiszem azt is, hogy ezek a nehézségek növelik hitüket: akinek eddig nem, vagy gyenge volt a hite, belátja, hogy életünk Isten kezében van; aki pedig mély hittel rendelkezett, azt megerősíti abban.

Erről eszembe jut egy édesapám által mesélt történet. Ő 70 évvel ezelőtt orvosnak készült. Szerette a templomot, mindig szívesen ministrált. Amikor egyszer iskolai szüneten volt otthon a szülőfalujában, papja kérte, menjen vele egy beteghez, akinek a betegek kenetét ment feladni. Szívesen ment. Amikor a házhoz értek, akkor jött ki az orvos és azt mondta: „Én itt már tehetetlen vagyok, te jössz”. A szertartás után édesapám igen elgondolkodott azon, amit az orvos mondott. A pap többlet tehet, mint az orvos? Igen, hiszen az orvos a földi élet nehézségeiben, betegségeiben tud segíteni. De a pap az örök élet elnyeréséhez tud minket hozzásegíteni. Így lett édesapámból görög katolikus pap immár 65 évvel ezelőtt. Talán a vírus sok ember lelkében indít hasonló gondolatokat. A vírus ellenség. De vajon a legnagyobb ellenség? Az Isten nélküli élet nem nagyobb veszély? Hisz földi életem utáni örök boldogságom múlik rajta.

Dr. Obbágy Veronika
tüdőgyógyász főorvos

Köszönet

„Azt a jót, amit ma cselekszel,

Holnapra elfelejtik.

Ne törődj Vele!

Te csak tedd a jót!” – mondta Teréz anya.

Mi nem felejtettük el....

A településünk nyilvánossága előtt szeretnénk megköszönni a Hétszínvirág Biztos Kezdet Gyerekházba járó gyerekek, szülők, dolgozók nevében a négy fiatalnak, név szerint: Jekk Gergőnek, Antal Róbertnek, Furó Zsoltnak, és Zih Krisztiánnak, hogy egy sportrendezvényük díjnyereményét a

gyerekházunkba járó gyerekeknek adományozták.

Ez a gesztus különösen jól esett, hiszen más nemes célra is felajánlhatták volna, vagy egyszerűen csak pizzáztak volna egyet a barátokkal a nyereményből. De nem, ők a gyerekházba járó gyerekeknek, szülőknek szerettek volna örömet szerezni, élménydúsabbá tenni mindennapjaikat!

Még egyszer hálás szívvel köszönjük Gergőnek, Róbertnek, Zsoltnak, és Krisztiánnak! Fiúk, csak így tovább, és ne csak ti, hanem mindannyian tegyük a jót az élet minden területén.

Most ugyan a korona vírus miatt a gyerekház működése szünetel, de a kapcsolattartás során kiderül, hogy a dolgozók, gyerekek, szülők, egyaránt várjuk, hogy újra együtt lehessünk a gyerekházban. Addig is mindenkinek jó egészséget kívánunk!

Hutóczki Péterné Katika



Farsangi multság a Hétszínvirág Biztos Kezdet Gyerekházban!

2020. február 25-én benépesült a gyerekházunk! Farsang napjára színesebbnél színesebb, nagyon ötletes jelmezekbe öltöztek a gyerekek, szülők, testvérek, és az óvodás gyerekek egy csoportja is. Hetekkel előtte készültünk erre a vidám napra. Készítettünk álarcokat, díszítettük a szobákat, süttünk fánkot, meghívtuk a családokat, az óvodásokat, partnereinket.

Délelőtt a jelmezek felvétele után, Anett néni az óvodások kísérője kifestette a gyerekek arcát, aki kért csillám tetoválást is kapott! Ezek után énekelve, vonultunk körbe, majd bemutatkoztak a gyerekek. Mondókáztunk, verseltünk az óvodásokkal közösen. Voltak hercegnők, tündérek, volt kalóz fiú, kis béka, maci, és még sok-sok ötletes jelmez. Majd kezdődött a tánc, a multság a szülőkkel, nagyszülőkkel, vendégekkel. Fújtunk lufit, azzal labdázunk, színeztünk, babáztunk, buborékot fújtunk. Mikor mindenki megéhezett a nagy játékban, akkor

elfogyasztottuk a szendvicseket, a pizzát, gyümölcssalátát, és egyéb finom falatokat. Vidám hangulatban telt el a délelőtt, valamennyien nagyon jól éreztük magunkat, a szülőkkel, családokkal együtt. Köszönjük, hogy együtt lehettünk!

A koronavírus járvány miatt sajnos egy ideig nem találkozhatunk a gyerekházban, ezért kérjük a kedves szülőket, családokat, érdeklődőket, hogy látogassák a Hétszínvirág Biztos Kezdet Gyerekház facebook csoportját, ahol meséket, verseket, játékos fejlesztő feladatokat találhatnak. A gyerekház dolgozóin kívül a mentorunk, pszichológusunk és a gyógypedagógusunk is hasznos anyagokat oszt meg a szülőkkel, kisgyermekes családokkal ezen az oldalon.

Jó egészséget kívánunk, a gyerekház dolgozóinak nevében!

Kozma Ferencné



Farsang az óvodában

„Közeleg már farsang farka,
vigadj velünk, nosza, rajta!
Öltözz te is maskarába,
siessünk a maszkabálra!

Maszkot véve, jelmezt húzva
bocsássuk a telet útra!
Ha nem menne jószerével,
kergessük el dobpergéssel!”

(Mentovics Éva: Közeleg már farsang farka)

A farsang vízkereszttől hamvazószerdáig tartó időszak elnevezése, melyet a hagyományörző programok, vidám lakomák, farsangi bálók, multságok, népiünnepélyek jellemeznek.

Az időszak csúcspontja a hagyományos farsangi maszkabál, mely egyben télbúcsúztató is.

Vidám farsangi hangulat költözött a Fülöpi Óvodába, ahol délelőtt a gyerekek és az óvónénik is színes jelmezekbe bújtak. Mese- és szuperhősök, színes tündérek, királykisasszonyok lepték el február 20 -án,



csütörtökön délelőtt az óvodát. Óvodás gyermekeink már hetek óta nagy-nagy izgalommal készültek. Minden nap újabb és újabb ötletekkel rukkoltak elő, minek öltöznek majd fel az óvodai farsangon.

Az óvodába belépve a farsangi hangulatot egyrészt a mókás dekorációk, illetve a termékből kiszűrődő vidám dalok adták meg. Már a reggel folyamán nagy volt a

sürgés-forgás az öltözőben, mivel a szülők lelkesen öltöztették gyermekeiket a látványosabbnál-látványosabb jelmezekbe, hogy azokban tudják köszönteni pajtásukat és az óvónéniket a terem ajtajában.

A gyermekek fantáziájára és kreativitására volt bízva, hogy milyen szerep-, illetve szabadjátékokat találnak ki a jelmezeikbe bújva. Számos játékos feladatokat terveztek az óvodapedagógusok is, hogy minél tartalmasabb és színesebb teljen el a gyermekek számára az ünnepség. Mindközben lehetőség volt a táncra, folyamatos sütitésre, szörpivásra, mulatozásra.

Az óvoda elérte a farsangi nappal kapcsolatos célkitűzéseit, mivel a gyermekek vidám légkörben, változatos tevékenységekben vehettek részt, melyeknek elsődleges alapja az önfeledt játék, szórakozás volt és látva a gyermekek arcát, biztosan állítom, hogy minden ovis maradandó, pozitív élménnyel tért haza.

*Zubály Anett
óvodapedagógus*

Farsang ünnepe a fülöpi iskolában

Jelmez, tánc, multság, jókedv, és fánk! A farsang ezek nélkül nem is igazán farsang. Ezek az alaplolgok azok, melyek a farsangi multságot jellemzik, és minden gyerek (és felnőtt) kedvencei.



Idén is a megszokott, lázas készülődésben rendeztük meg február 27-én a Néri Szent Fülöp Katolikus Általános Iskolában a farsangi ünnepséget. A levegőben tapintható volt az izgatottság. A háromtagú zsűri nagy szakértelemmel figyelte a jelmezeket. Volt itt mesehős, tündér, hercegnő, vadász, és még sorolhatnám a szebbnél szebb jelmezeket. A jelmezes felvonulást követően az osztályokból kiválasztott kis csapatoknak ügyességi próbát kellett kiállni: evőverseny kezek nélkül, papír-múmia készítése, táncverseny lufival, almatorony építése közösen. A vidám kis feladatok elsődleges célja termé-

szetes a szórakoztatás volt, és nem a nyerevény. Végül a zsűri döntése és a pontszámok alapján a 8.osztály fogyaszthatta el a főnyereményt, egy ízletes csokitortát!

A farsang egyik fénypontja volt, amikor iskolánk tanulói táncos bemutatót tartottak. Jó volt látni a diákok felszabadult táncát.

A táncbemutatók és a jelmezverseny után elkezdődött a farsangi osztálybúli. Az osztályok félrevonultak a tantermeikbe, ahol egy kis beszélgetés mellett különböző finomságokat kóstolhattak meg a diákok és a vendégek.

Természetesen a bulihoz és a jókedvhez hozzátartoznak a sütemények, üdítők is. A szülők gondoskodásának köszönhetően volt mindenből bőségesen. Ezúttal megragadom az alkalmat, és megköszönjük a szülőknél a sok-sok finomságot, segítő kezét!

Mercs Róbertné

Hogyan alakult a digitális oktatás Fülöpön?

A koronavírus március közepén váratlan helyzet elé állította a pedagógusokat, diákokat és szülőket is. Még el sem tudtunk a tanulóinktól búcsúzni, nemhogy megbeszélni, miként működik majd a távoktatás!! Minden pedagógusnak át kellett gondolnia a saját tárgyára vonatkozóan, hogy melyek azok a témakörök, amelyeket digitálisan is meg lehet tanítani, melyek azok, amelyeket inkább célszerű most kihagyni, későbbre halasztani. Úgy gondolom, akkor lehet bármilyen digitális eszköz használata eredményes, ha van mögötte valamilyen pedagógiai elgondolás, hogy honnan hova akarunk eljutni a diákokkal, mit akarunk megtanítani, mik a nevelési-oktatási célok. Bármelyik módszert is válasszuk, mindig alkalmazkodni kell az adott helyzethez (Milyen életkorú a gyermek? Milyen eszközzel rendelkeznek otthon? Milyen előzetes tudás birtokában vannak?) Pedagógusként elvárás volt, hogy legyünk rugalmasak! Ezt az új helyzetet pedagógusnak, szülőnek és gyerekeknek közösen kell megoldani! Mindenki részéről ugyanolyan fontos a rugalmasság, a nyitottság és az empátia, hiszen most tanuljuk az új rendszert. Ehhez azonban idő kell!

Az első napokban fel kellett mérnünk, hogy tanítványaink milyen eszközökkel rendelkeznek, amelyek „bevetethők” a digitális oktatásba. A helyzetkép változatos! Legtöbb családban rendelkeznek okostelefonnal, de lappal, vagy számítógéppel már kevesebben. Legritkább az a család, ahol több laptop, vagy számítógép is található! Megtapasztaltuk, hogy hiába van eszköz, ha a digitális tudás nem megfelelő, hiszen sokan az eszközöket oktatásra nem, legfeljebb kapcsolattartásra tudják használni. Érdekes tapasztalatunk volt! Több szülő jelezte, hogy papír alapon kérik a feladatokat annak ellenére, hogy van internet elérésük a telefonon. Magyarátul azt mondták, hogy így jobban nyomon tudják követni gyermekeik teljesítését. A szülők kérését figyelembe véve, minden hétfőn 11 és 13 óra között van lehetőség az iskolában a múlt heti feladatmegoldások leadására, és az újak elvitelére azoknak, akik vagy nem rendelkeznek megfelelő eszközökkel, vagy nem tudják tanulás céljára használni azokat.

Legkézenfekvőbbnek a digitális oktatás bevezetésére az osztályonként a zárt facebook csoportok létrehozása tűnt. Az alsó tagozatban úgy tűnik, hogy ez meg is marad, míg a felső tagozatban a kezdeti zárt facebook csoportokat több tantárgy vonatkozásában felváltotta a Google Classroom. A digitális oktatás bevezetése egy tanulási folyamat tanárnak, diáknak, szülőnek egyaránt! Elengedhetetlen a párbeszéd a felek között annak érdekében, hogy jól működhesünk! Az elején előfordultak olyan esetek is, hogy hétvégén is mentek a feladatok a diákoknak! A visszajelzések következtében ilyen már nem fordulhat elő! A pedagógusok próbálnak megfelelni az új kihívásoknak. Többen most találkoznak élesben a digitális technológiával. Ezenkívül adminisztrálnak, feladatot szerkesztenek, próbálnak tanítani, ismereteket bővíteni, fontos készségeket fejleszteni, kapcsolatba lépni a diákokkal, online terelni az osztályt, válaszolni a nap bármelyik szakaszában a különféle csatornákon érkező kérdésekre, ápolni a tanulók lelkét, rendszerezni a tanulóktól visszakapott munkákat, kitalálni a jegyszerzés módját. Mindezek mellett az új NAT bevezetéséhez kapcsolódóan új helyi tantervet készítenek, ami szintén alapos átgondolást igényel.

A tanítás nemcsak ismeretek átadása, és a tanulás nemcsak ismeretek felhalmozása, hanem - mindezek mellett - jelen helyzetben a képességfejlesztés és az önálló ismeretszerzés kerül előtérbe. Képességfejlesztésre alkalmazzuk a wordvall és a learningapps feladatait alsó tagozatban, míg felsőben pl.: a zanza.tv feladatait, youtube videókat és liveworksheets feladatait is... A kollégák a tananyag jobb megértése érdekében gyakran részletesebb vázlatokat készítenek, valamint saját videóban magyarázzák el a feladatokat.

Minden pedagógusnak igyekezni kellene megérteni: sok szülő valóban nem tudja megoldani, hogy egész nap a gyerekek mellett üljön, feladatlapokat nyomtasson, töltsön ki, majd fotózzon és küldjön vissza. Nem egy olyan család van, ahol egyszerre két-három gyerekkel kellene foglalkozni, és csak egy okostelefon van otthon, amely nem képes mindent megjeleníteni, amire szükség lenne! Több családra igaz, hogy csak egy helyiséget fűtöttek, így a család minden tagja ott tartózkodott. Természetesen ez a helyzet sem segíti a tökéletes feladatmegoldást és a pontos visszajelzést. Azt is le kell írnom, hogy többen úgy gondolták, hogy elkezdődött számukra a szünet, így a tanulással nem igazán foglalkoztak. A héten lesznek olyan családok, akiknek már a 2. felszólítást kell kiküldelnünk a fenti okok miatt. Bízom benne, hogy egyetlen szülő sem szeretné, hogy gyermeke osztályozó vizsgát tegyen minden tárgyból év végén, esetleg évisméltésre kerüljön sor! Azért, hogy ezt elkerüljük, kérem azokat a szülőket, akik eddig nem kapcsolódtak be a digitális oktatás figyelemmel kísérésébe, - gyermekük érdekében - tegyék ezt meg!

Megértem, hogy a családok is leterheltek érezhetik magukat, ha folyamatosan érkezik a házi feladat. Sokaknak továbbra is munkába kell járniuk, így gyakran a nagyobb testvéreknek kell vigyázni a kisebbekre – a tanulás mellett. Kérem a szülőket, hogy ha bármilyen gondot észlelnek a digitális távmunka során, nyugodtan jelezhetik ezt a pedagógusoknak, hogy közösen keressenek megoldást. Próbáljuk biztatni a gyerekeket! A kicsik mellé ülünk oda, ha tehetjük, a nagyobbakat próbáljuk önállóságra és felelősségtudatra nevelni, de azért nézzünk rájuk! A gyerekeknek is bele kell tanulniuk a távoktatásba, de abba is, hogy megnő a saját felelősségük a tanulásban. Nekik sem könnyű a helyzetük, hisz akik napközisek voltak, azok a tanulók nem szokták meg, hogy otthon is tanulniuk kell, elszoktak az otthoni tanulástól!

Feltétlenül hálámat és köszönetemet szeretném kifejezni a szülők nagy többségének, akik odafigyelnek gyermekeik iskolai haladására! Nagyon sok pozitív élményben részesültünk ezen a területen!

Nem tudhatjuk, hogy meddig tart még ez a rendkívüli helyzet, meddig tart a digitális oktatás! Továbbra is kérjük a kedves szülők együttműködését és segítségét annak érdekében, hogy a fennálló helyzetből közösen a legjobbat tudjuk kihozni.

Szeptembertől iskolánk pályázati forrásból megújul. Minden teremben lesz digitális tábla! Kollégáim készülnek erre a helyzetre! Folyamatban van egy digitális tudásbank kialakítása, amelyből bármikor segítséget nyerhetünk. Ha a jó Isten úgy akarja, akkor szeptembertől ismét közvetlen kapcsolat lehet pedagógus és diák között! Elsődleges feladatunk lesz pedagógiai ráfordítások növelésével a lemaradókat felzárkóztatni.

Bármennyire is fejlődik a technológia, egyes szakmák eltűnnek, míg teljesen újak megjelennek, meggyőződésem, hogy pedagógusokra mindig szükség lesz! Bízom benne, hogy ezt – a fennálló helyzet következtében – meg tudná erősíteni még sok-sok szülő is!



Eiben Tamás atya könyvajánlói karantén idejére

Wass Albert: Kard és kasza

Kíváncsiságból utánanézttem, hogy melyek a kötelező olvasmányok egy középiskolás számára, aztán némi derűvel a szívemben megállapítottam, hogy javarészt ugyanazok, amelyek még az én időmben is azok voltak. De továbblépve ezen a kezdeti derültségen, amit a néhai olvasmányos élményeim lobbantottak lánggra bennem, föltettem a kérdést: vajon tényleg ezek azok az alapvető művek, amelyet mindenképpen ismerni kell egy keresztény, magyar embernek? Móricz, Jókai, Stendhal, Dosztojevszkij, és lehetne még sorolni a remek írók sorát, de azért mégis csak elgondolkodtató az a tény, hogy ebben a sorban vajon miért ne kaphatnának helyet olyan írók, mint Wass Albert, Nyíró József vagy éppen Herczeg Ferenc? Lehet, amiről legtöbbször írnak, az semmit sem jelent egy németnek, egy olasznak vagy éppen egy oroszoknak, de a Kárpát-medencében élő embernek, magyar embernek nagyon is megfontolandó üzeneteket próbálnak közvetíteni!

Sok, de korántsem elég könyv elolvasása után, azt kell mondjam, a katarzisz nektárköppjei valamennyi regény után megédesítik az ember életét. Viszont, amit Wass Albert Kard és Kasza című regénye olvasása közben és utána tapasztaltam, nos, az messze több volt minden eddiginél. A katarzisz jó és igaz barátta testesült, akivel közös a múltunk, a jelenünk és jövőnk, aki a földön jár veled, de ha kéred, az égbe emel.

A regény az Erdélyi-medencében, a Mezőségen játszódik s közel ezer évet ölel át, a mi ezer évünket. Ezer évet, annak minden nagyságával, küzdelmével, tragédiáival, és újra kezdeni tudásával. Főszereplő Eröss nemzetség valamennyi nem-

zedéke felmutatja az örök törvényt, melyet a szerző maga így fogalmaz meg: „Hont foglalni alkalmas a kard, s annak védelmezésében hasznos. Megtartani a hont azonban csak kaszával lehet. Kaszával, ekével izdadságos munkával. Hont veszejt, ki másra bízta a munkát.” „- Kétféle ember van ezen a világon, /.../ egyik karddal farag világot magának, a másik ekével, /.../ Maradandót csupán az eke farag.” Ez a törvény, mely megadja a jussot a földhöz, ahová születünk, és ránk rója a felelősséget, hogy azt megtartsuk és továbbadjuk! De ne csak a földet, hanem a törvényt és az erkölcsöt is. Évszázadok nemzedékei, férfiak, nők, apák és anyák, kik megtették, mit ma nekünk kell... Ott élni, küzdeni, és megmaradni, ahová állított az Isten. Nagy kereszt ez olykor, de édes és könnyű! Ki e terhet eldobja magától, mindent eldob... S bizony lehet, hogy súlyosak e szavak, de igazak: „Ne verjétek a melleteket hangos szóval dicsekedve, hogy kik vagytok és mik vagytok, mert magatokra semmik vagytok. Tetteitek tegyenek tanúságot rólatok nap nap után. Magyaroknak teremtett benneteket az Úr, s ennél fogva csak magyarságotokban s magyarságotokon belül lehetek azok, akiknek az Úristen megtervezett benneteket, egyenként és külön-külön. Ne feledjétek soha. Aki közületek magyarnak nem jó, az embernek is csak alávaló lehet.”

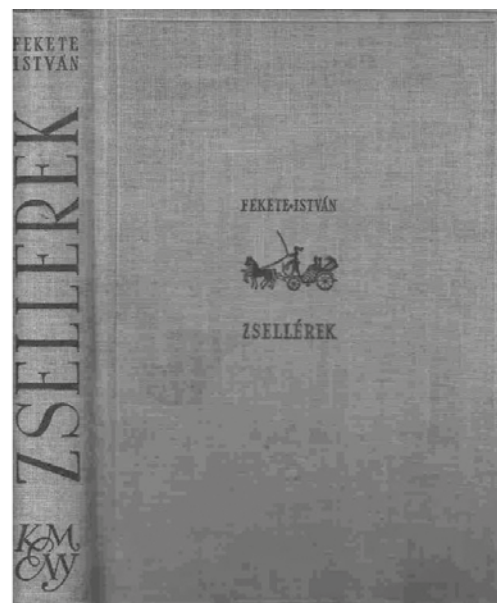
(Wass Albert, részlet a regényből)

Fekete István: Zsellérek

Fekete István Zsellérek című regénye 1939-ben jelent meg, és 1944-ig hét kiadást ért meg! A '45 utáni „szabad” Magyarországon nem lehetett kiadni, sőt még a rendszerváltás után is némi cenzúrával, egészen mostanáig.

A könyv címe kisé megtévesztő, hiszen nem kifejezetten egy társadalmi rétegről, a zsellékről (földnélküli parasztokról) szól. A cím egy családnévre vonatkozik elsősorban. Zsellér Péter egy falusi parasztcsalád egyetlen gyermeke, akinek az életén, visszaemlékezésein keresztül képet kapunk az akkori világról, a boldog béke évekről, az első világháború hangulatáról, a bukásról, az őszirózsás forradalomról, a talpra állásról... Ennek ellenére mégsem mondható, hogy történelmi regényről lenne szó. Tanúi lehetünk egy gyermek felnőtté válásának, hogyan keresi és találja meg önmagát, hivatását. Család, barátság, szerelem, mulasztások, bűnök, zsákutcák, megbocsátás: annyira emberi momentumok, hogy az olvasó könnyen beleképzelheti magát, sőt észre sem veszi, részévé válik a regény miliőjének.

A történet fő vonalát Zsellér Péter és Ughy László barátsága képezi, amely legyőzi a közöttük lévő társadalmi különbségeket, rámutatva arra, miként támogatja a gazdag a szegényt, és hogyan segít a sze-



gény a gazdagnak. Előtérbe kerül a tanulás, a munka, a becsület, a tisztelet, a hit, a küzdeni akaró ember értékrendje. Tény, hogy az író valamennyi értékre rámutat, ami maradandó és megkérdőjelezhetetlenül érték. Ez azonban nem jelenti azt, hogy stílusát tekintve elvakult lenne, hiszen kérdések sorozatát veti fel, amely kérdések mellett nem lehet szó nélkül elmenni. De meséljen egy kicsit maga a regény:

„Tamás bácsi késő este vetődött haza.

- A katonaság felesküdt a Nemzeti Tanácsra. A hadsereg jön haza. A fegyvert letettük.

Most aztán jön az építkezés...

- Hol tettük le a fegyvert? - és Világos juttott eszembe.

- Butaságokat kérde! Mindenki ott, ahol volt...

- Az ellenség előtt?

- Azt most nem úgy kell gondolni. Béke van. Mi a fenének hozzák haza a fegyvereket? A katonák izgatottak. Még ellenünk fordítanak...

- Ellenünk? Ki ellen?

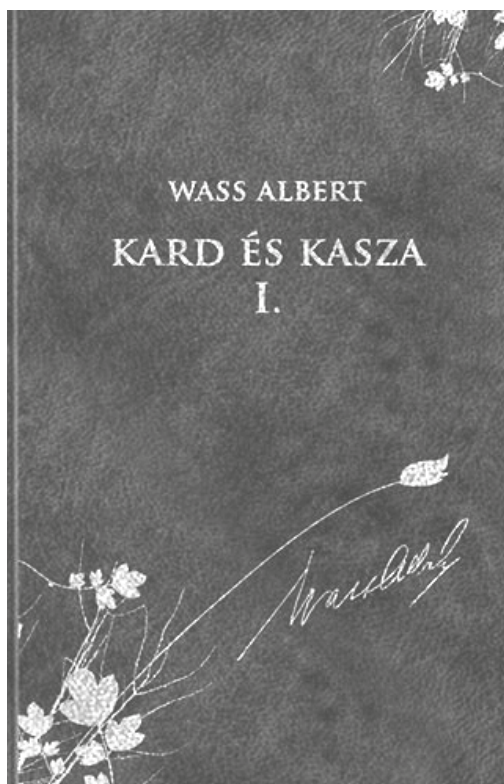
- A forradalmi kormány ellen. Mi lenne ennek a vége? A nemzetközi szervezetek hadsereget küldenének bennünket megvédeni, mert itt többet királyság nem lesz.

- Hát azoknak van hadseregük? Azok nem tették le a fegyvert?

- Szamárr vagy, fiam! Mért tették volna le? Ki őrzi meg akkor a békét?..."

Személyes élményem ezzel a művel kapcsolatban, hogy ezt elolvasva döbentem rá, mire kellene törekednie egy ma élő magyar, keresztény embernek, mi az, amiről annyit meséltek déd- és nagyszüleink, mielőtt a kommunizmus vaskalapácsa összezúzott és a liberalizmus mocsara elöntött volna szinte mindent. Igaz a mondas, az idő igaz és mindig eldönti, mi nem az. Ma már lehetőségünk van arra, hogy ne csak egyoldalúan lássuk a világot, persze ezért tenni kell...

*Eiben Tamás
plébániai kormányzó*



Corona



„Tudjuk, hogy az Istent szeretőknek minden javukra válik, azoknak, akik az ő végzése értelmében meghívást kaptak, hogy szentek legyenek.”
(Rm8,28)

S végül mi is (lehet) ez a „Corona”?

C- Csönd: Körülöttem és bennem. Nem kiabálok, nem ordítok. Meghalom Isten hangját, embertársaim szavát.

O- Otthon: Jó helyen vagyok. Pontosan ott, ahol lennem kell. Nem kapkodok, nem elégedetlenkedek.

R- Rend: A környezetemben és bennem. Nem halogatok, nem keresek kifogásokat. Helyére teszem a dolgaimat, az érzéseimet, a gondolataimat...a sört a hűtőbe :)

O-Olvások: Szentírást, regényt, történelmet, történeteket: Szókratész kivégzése előtt könyvet olvasott. Tanítványai megkérdezték tőle, hogy ilyenkor már mi értelme van bármit is tanulni? Pontosan annyi, mint amikor megtanultam olvasni.- felelte Szókratész. Tanulj és ne gondold, hogy mindent tudsz.

N - Növekedés: Nyitottságban, önzetlenségben, nagylelkűségben, szeretetben. Mi van, ha most kell észrevenni újra, hogy a minimum lényegét tekintve a maximum!?

A- Alázat: Nem okoskodok, nem vádaskodok... Bocsánatot kérek. Megbocsátok. Az próbálok lenni, akinek lennem kell.

Ne féljete, imádkozzátok, szeressetek és éljete. Most lehet igazán!

*Eiben Tamás
plébániai kormányzó*

Május 1-i köszöntés

Kedves Fülöpiek!

Hála Istennek és munkatársaimnak, sikerült minden háztartásba az édesanyákat köszöntő virágokat eljuttatni. Tekintettel arra, hogy anyák napja vasárnap volt, május 1-én pedig a munka ünnepe van, ezért most nem csak a pénteki segítséget köszönöm meg lelkes munkatársaimnak, hanem a mindennapokban végzett munkát is. A május 1-i napra sem kellett külön invitálni a csapat tagjait, hanem maguktól vállalták, amennyiben szükséges lett volna, többen is jöttek volna.

Köszönöm minden kedves munkatársamnak, dolgozzon bármely területen, bármelyik intézménynél is a közösségért. Külön köszönöm, hogy a munkásnapokon soha nem azt nézik, hogy mi az, amit muszáj, mi az, ami munkaköri kötelesség, mi az, ami a munkaidőbe bele fér, hanem mindenben és mindenkor a közösség rendelkezésére állnak, amiben és amikor szükséges. Határozottan állítom, hogy az élet bármely területén, sikereket elérni, si-

keres munkát végezni csak összefogással, csak csapatban lehet.

Nagyon köszönöm, hogy ilyen lelkes, összefogó csapat tagja lehetek. Köszönöm minden munkatársamnak, hogy vannak és ilyenek, így állnak a munkához és a közösséghez.

Köszönöm mindenkinek, aki munkánkat segíti és azoknak is, akik fülöpi embereket foglalkoztatnak munkavállalóként. Arra biztatom a munkáltatókat, hogy becsüljék meg ők is a fülöpi embereket és teljesítményüknek megfelelően jutalmazza is őket!

A jövőre nézve is mindenkinek további jó munkát, ehhez jó egészséget kívánok!

Szeretettel:

*Hutóczki Péter
polgármester*



TÁJÉKOZTATÓ

Kedves fülöpi lakosok!

Hitel és biztosításközvetítői tevékenységemet az eddiginél eltérő formában folytatom.

Több bank és több biztosító termékeit tudom ajánlani egyszerre, mindenki maga döntheti el, hogy számára melyik a kedvező díjban és szolgáltatásban /Casco, kötelező, lakás, megtakarítás, temetési biztosítások/.

Vállalom:

CSOK

FALUSI CSOK

LAKÁSCÉLÚ HITEL

SZEMÉLYI KÖLCSÖN

ÜGYINTÉZÉSÉT

Keressetek bizalommal!

Bányainé Marga 0630 5038047

Palánta eladó!

Tápkockás palánták
(paradicsomok, paprikák,
káposztafélék, virágok,
gyógy- és fűszernövények)
eladóak április 10-től kezdődően.

A kialakult helyzetre való tekintettel házhoz szállítás is megbeszélhető.

Érdeklődni:

Kabály Árpád,

Cím:

4262 Nyírcsád, Nyíl u. 25.

Telefon:

• 30-635-3973

• 52-207-314

• 70-412-2850

Gasztronómiai rovat

Kovászolt cipó (900 g)

Hozzávalók:

- liszt
- víz
- só

Elkészítése:

1.) 600 g bl 80-as lisztet összekeverünk 300-360 g langyos vízzel, majd letakarva pihentetjük 60 percet.

2.) A liszt víz keverékünkhöz adunk 120 g aktív kovászt és jól kidagasztjuk. A legvégén kerül hozzá 2 teáskanál só.

Letakarva 60 percig pihentetjük.

3.) A tésztát négy irányba, egyenként kihúzza, szíromszerűen behajtuk középre. (szíromhajtogatás) Letakarva pihentetjük 45 percet.

4.) Megismételjük a szíromhajtogatást. Letakarva 45 percet pihentetjük.

5.) Utolsó szíromhajtogatás. Letakarva pihen a tészta amíg kb. 50% térfogatnövekedést el nem ér.

6.) Kenyér formázása, kiliszteztet szakajtóba kerül, amíg teljesen meg nem kel. A tészta kelési állapotát ujjpróbával ellenőrizhetjük.

Ha az ujjunkkal óvatosan benyomjuk a tésztát, és az szépen lassan emelkedik vissza, a kenyérünk megkelt, bevetésre kész.

7.) A sütőt 230 fokra melegítjük elő, tegyük be melegedni a sütőedényt is.

8.) A kenyeret a sütőedénybe helyezzük (alá tegyünk sütőpapírt), és bemetsszük. Ha van fedele az edénynek, tegyük rá. Ha nincs, a kenyérünk mellé tegyünk egy edénybe vizet, amikor elkezdjük melegíteni a sütőt.

9.) 30 perc múlva csökkentjük a sütő hőmérsékletét 180 fokra. A sütőedény tetejét levesszük, a vizet kiveszszük.

10.) Újabb 20-30 perc elteltével a kenyér megsült. Kb. 15% súlyvesztés történt a sütőbe való behelyezéstől. Rácsra tesszük, lespricceljük hideg vízzel és megvárjuk amíg kihűl.

Egy nappali kelesztésű kenyér kb 7-8 óra alatt készül el. Ezért is szoktam mondani, hogy a kovászolt kenyér hozzávalói: liszt, víz, só, és sok-sok türelem! :)

Sok sikert mindenkinek!

Tulipán Anita

Barackos Túró Torta

Hozzávalók a tésztához:

- 7 tojás
- 7 kanál cukor
- 7 kanál liszt
- 1 csomag sütőpor

Hozzávalók a krémhez:

- 50 dkg túró
- 7 dl Hulala
- 1 citrom reszelt héja
- 20 dkg porcukor
- 1 csomag vaníliás cukor
- 1 doboz barack befőtt

Tészta elkészítése:

A tojásokat kettéválasztjuk, a tojássárgájába 7 kanál cukrot és 1 csomag sütőport teszünk, ezt habosra kavargatjuk. A tojás fehérjét kemény habbá verjük, és hozzáadjuk a tojásfehérjét a sárgájához, és a 7 kanál lisztet adunk hozzá, és

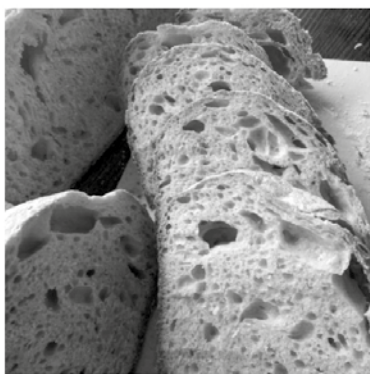
összekavarjuk! Zsírozott, lisztezett tortaformába öntjük, és 170 C fokon 30 percig sütjük! Ha kisült, kihűtjük, és 3 részbe vágjuk!

A krém elkészítése:

A túró a porcukorral, a vaníliás cukorral és a citrom reszelt héjával összekeverem, a lehűtött Hulalát felverem habbá, és a felvert habból veszek ki a túró krémbe! A barack befőttből ki veszünk 4 db-ot, és kis kockákra vágjuk!

A 3 részbe vágott torta lapot tortatálcára rakjuk, az első lapra rákenjük a túró krémeket és barackot szórunk rá, és ráhelyezzük a második lapot is, és ugyanezt megismételjük, végül az utolsó lapot is rátesszük, és körbe kenjük a sima habbal, végül tuffal és barackkal díszítjük, és olvasztott étcsokoládéval lespínéljük! Jó étvágyat kívánok!

Kubicza Dóra





Farsangi mulatság a Gyerekházban



Farsangi mulatság a Gyerekházban



Farsang az óvodában



Farsang az óvodában



Farsang ünnepe a fülöpi iskolában



Farsang ünnepe a fülöpi iskolában



Anyák napjára



Anyák napjára